

Marcel·lí Vilardebò (anècdotes i contalles)

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Masia de can Vilardebò: entre les urbanitzacions de can Vilardebò i del mas Gordi. Avinguda de can Vilardebò
Alçada:	126
Coordenades:	
Latitud:	41.59528
Longitud:	2.22999
UTM Est (X):	435827
UTM Nord (Y):	4605128

Classificació

Número de fitxa	08108 - 130
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Tradició oral conservada bàsicament a través de la bibliografia publicada
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[Can Vilardebò](#)

[Mossèn Oriol \(anècdotes i contalles\)](#)

[Festa Major de Lliçà de Vall](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Marcel·lí Vilardebò i Farnés era el propietari de la masia de can Vilardebò, el segon terratinent del poble i polític adscrit a la Lliga Regionalista. El 1897 va heretar el mas i entre 1895 i 1933 va ser alcalde de Lliçà de Vall en tres ocasions. Sobre ell s'expliquen nombroses anècdotes i facècies, algunes de les quals han estat recollides en un llibre d'humor popular de Carme Badia (2004: 230).

Algunes contalles es refereixen al fet que el Vilardebò va ser dels primers a tenir cotxe i xofer. Es diu que un dia que tornava de jugar a cartes a Parets del Vallès quan va ser a la bassa d'en Rabassola es va parar. "El Vilardebò va anar a fer un riu i quan va estar va dir al xòfer:

-Vinga, torna'm a portar al cafè!

Quan va arribar al cafè de Parets tots els companys estaven a punt de marxar i ell, que les cartes l'encegaven molt i sempre deia "a mi no me'ls acabareu", va fer:

-Va, que ara els hem d'acabar tots!" (Badia, 2004: 238)

Una altra vegada que anava a jugar a cartes a Parets li va dir al xofer, que es deia Dolfo:

"-Noi, engega el cotxe, que marxem amunt!

I quan el Dolfo el tenia engegat –engegà'l volia una estona, perquè era un cotxe primitiu, un Ford, que s'engegava amb manivel·la-, pujava i marxaven cap a Lliçà de Vall. Quan eren a l'indret de la carretera de Sabadell i ja havien de trencar cap a can Vilardebò, feia parar el cotxe. Ell baixava i anava a fer de ventre i després li deia al xòfer:

-Saps què, noi? Tornem a Parets!

-Home, però per venir a fer això hem hagut de venir a Lliçà de Vall?

-En els de Parets no els vull deixar ni la merda!

Però els calés els hi fotien." (Badia, 2004: 240)

Altres anècdotes es refereixen a les relacions amb els mossos de la masia, a la garreperia de la seva dona i, sobretot, a la relació tibant i a les bregues que tenia amb el rector del poble, mossèn Oriol. La masia de can Vilardebò està situada al costat de la parròquia, i es diu que el Vilardebò i mossèn Oriol sempre s'insultaven des de casa seva estant.

Bibliografia

BADIA PUIG, Carme (2004). *Ara sí que hi som. Humor popular a la Vall del Tenes. Recull de xistes, acudits i anècdotes*. Pagès Editors, Lleida, p. 230-240.

